

Мерілл Бурен
Грунтується на справжніх подіях

*“А ви один до одного будьте ласкаві”
(Ефесянам 4:32).*

Був чудовий шкільний день. Джефф під час усієї перерви грав драконами зі своїм другом Беном. Після двох років у новій школі Джефф був радий, що нарешті знайшов справжнього друга. Бену подобалося те ж саме, що й Джеффу, і їм завжди було про що поговорити.

Коли Джефф прийшов додому, то побачив, що на нього чекає мама. Вигляд у неї був зовсім не радісний. З його обличчя зникла усмішка. “Джеффе,— сказала мама,— сьогодні мені дзвонила директор школи. Вона сказала, що ти дражниш одного хлопчика у вашому класі”.

“Я цього не робив”,— сказав Джефф. Він знав, що дражнитися—це погано. Це засмучує і залякує людей. Джефф ніколи цього не робив.

“Ти впевнений?— запитала мама. Вона підсунулася, щоб Джефф сів біля неї на дивані. —Директорка розповіла, що ви з Беном прогнали Сема, сказавши, що він не з вашої компанії, і що ви його не приймете, поки він не стрибне з гірки”.

Джефф похнюпився. Сем просився погратися з ними майже кожен день. Але Бен був його найкращим другом, і їм подобалося гратися удвох. Це ж не означає, що він дражнить інших, хіба не так?

“Що поганого в тому, що ми з Беном граємося удвох?”— запитав Джефф. Здавалося несправедливим, що хтось вважає, що він дражниться, лише тому, що він грається зі своїм найкращим другом.

“Ви й так можете багато часу проводити вдвох разом. Але коли підходить Сем, то було б краще, якби ви приймали його в гру, аби він не був самотній. Директорка сказала, що ви дражнили його через те, що він не стрибнув з гірки”.

“Я не дражнив!”— сказав Джефф. Але Бен дражнив. І він сміявся.

“Пам’ятаєш, що ти відчував, коли ми щойно переїхали?”— запитала мама.

Джефф кивнув головою. Спочатку в школі було так

Я? Дражн- юся?

самотньо. Він так довго молився, щоб знайти хорошого друга.

“Що ти очікував від інших?”— запитала мама.

“Мені хотілося, щоб вони запросили мене погратися з ними на перерві. Або сіли біля мене під час сніданку”.

“Як чудово, що у тебе тепер є такий хороший друг,— сказала мама.— Ти можеш бути людиною, яка допомагає тим, хто почувається самотньо, як і ти колись. Я збираюся дати тобі завдання. Я хочу, щоб завтра ти дізнався три цікаві факти про Сема. А потім після школи розкажеш мені”.

“Мабуть, це я зможу зробити”,— відповів Джефф, потупившись на свої черевики. Він не хотів дражнитися. Він хотів бути добрим, як Ісус. Завтра він зможе попросити у Сема вибачення. І він зможе сказати Бенові, що хоче гратися і з Семом також.

“Слухай,— сказала мама. Вона взяла Джеффа за підборіддя.— Ти хороший, добрий хлопчик. Семові пощастить мати такого друга. А ще знаєш? Я впевнена, що і ти побачиш, як тобі також пощастило мати Сема за друга”.

Джефф трохи повеселішав. Бен міг залишатися його найкращим другом. Але теж не завадить мати ще одного друга. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ЗАВДАННЯ НА ВИЯВ ДОБРОТИ

- Дізнайся три цікаві факти про людину, яку ти не знаєш досить добре.
- Подумай, що зробив би Ісус. Намурикай мелодію пісні Початкового товариства, наприклад “Якби був Спаситель поруч”.
- Тобі не треба бути найкращим другом кожному, але ти можеш виявляти доброту. Зроби щось приємне іншій людині, з якою у тебе не дуже хороші стосунки.

ІЛЮСТРАЦІЇ КРІСА ДЕНДЖЕРА

